

SVETA MISA

Sveta se misa sastoji od pet dijelova, pet “dvorana” koje se redaju jedna za drugom. U sv. misi mogu se promatrati koraci iz Očenaša: obratiti se Ocu, priznati grijeh, oprostiti, odreći se, prihvatiti sve što od Boga dolaze, čitav križ. Sve što se u misi događa tu je zato da nas dovede do Boga. Misa stvara Crkvu, ona je srce, središte Crkve. Po misi Crkva postaje Crkvom. Iz euharistije izvire svi drugi sakramenti. To znači da bez mise nema krštenja. Kad katolici slave misu, ne čine to zbog sebe, nego i za sve one koji to ne mogu. Misa je novi savez s Bogom. Misa je smrt i uskrsnuće Isusa Krista. Ona je njegovo tijelo koje se predaje za nas i za cijeli svijet i krv koja se prolijeva za oprostjenje grijeha vjernih, cijelog svijeta, svih ljudi.

1. Ulazimo u prvu dvoranu i gledajući u Boga počinjemo: U ime Oca i Sina i Svetog Duha. Priznajemo svoje grijeh i molimo jedni za druge. Ovu Jakovljevu “tabletu” uzimamo kao molitvu liječenja, jer kažemo: I vas braćo i sestre, da se molite za me Gospodinu Bogu našem. Nakon što smo priznali grijeha trebamo molite jedni za druge. A sv. Jakov kaže ”Ispovijedajte dale jedni drugima grijeha i molite jedni za druge, da ozdravite” (Jak 5,16). Tako se u početku euharistije oslobađamo grijeha i liječimo rane i bolesti. Poslije toga smo zdravi i slobodni da bismo susreli Boga, da bismo ga slavili i čistili. U toj prvoj dvorana svećenik može po mogućnosti izmoliti i posebnu molitvu otklinjanja. Prva dvorana završava molitvom dana (zbornom).
2. Potom uđemo u drugu dvoranu. Tamo nam Isus Krist govori po tekstovima Svetog pisma na usta čitača. Još živimo u grijehu, napastima i pod jarmom zakona, ali smo u isto vrijeme već u novom svijetu. U čitanjima iz Starog zavjeta govori nam Bog što je još u nama staro, a tada nam u Novom zavjetu donosi Radosnu vijest što možemo biti. Ako ne možeš prihvatiti Božju riječ, ne možeš ni euharistije. Vjera dolaze po riječi. Tek kad te pogodi, takne riječ Božja, možeš molite molitvu vjernih. U toj molitvi, koju mole i laici, može te osjeniti sila Duha Svetoga (Fiat – neka mi bude po tvojoj Riječi). Druga dvorana završava molitvom vjernika. Između propovjedi i molitve vjernika izričeš svoje Vjerovanje, svoj DA Božjoj riječi. U vjerovanju je sadržano cijelo Evanđelje.
3. U trećoj dvorana Isus ti pokazuje stol i kaže: “Molim te, uzmi sad sve što imaš, sve što predstavlja tvoj život, sve ću sada otkupiti, tebe i sve što mi prikazuješ, čega se odričeš, sve će biti od Boga primljeno na oltaru.” Ako ti je nešto važnije od Boga, ako mu to ne predaš, ako imaš nekog idola kojeg mu ne želiš dati, Bog to neće primiti. To ostaje na Zemlji, ne dolaze na nebo. Svi laici mogu prikazati sve što čine, svu svoju službu mogu prinijeti na oltar. Tako sve to oduzimaju zlu iz ruke i donose Kristu. “Da bi naša i vaša žrtva bila Bogu ugodna – molimo.” To znači: “Bože, pogledaj na nas i pokaži mi te tri dvorane. Svojom milošću učini ih nama razumljivim, očisti naše srce da vidimo jesmo li ti zaista donijeli ono najbolje i najvažnije. Pomozi nam da živimo sv. misu.” Treća dvorana završava darovnom molitvom. A onda u četvrtu dvoranu.
4. Pošto smo Bogu predali sav svoj život, molimo Duha Svetoga za pretvorbu darova kruha i vina. To je najmističnija i najvažnije dvorana. Tu mi ne možemo više ništa učiniti. Tu sve čini Bog. “Gospodin s vama, gore srca, dostojno je i pravedno zahvaljivati Gospodinu.” Na početku smo dopustili Bogu da nas oslobodi grijeha, da nam izliječi rane da možemo zahvaljivati i primiti njegovo darove od njega koji je Sveti i Dobri (Sanctus). Kad svećenik položi ruke na darove, radi se o dvije stvari: sakramentalnom polaganju ruku i molitvi za izljev Duha. Darovi se pretvaraju u tijelo i krv Isusovu. Molitve ne izričemo više mi, nego molimo riječima Evanđelja. Isus govori; “Ovo je moje tijelo” - i po tome znamo da kruh zaista postaje tijelo Kristovo. U svima sa nama sad događa na oltaru, a događa se za sve ljude svijeta da svi budu

izliječeni. “Ovo je kalež moje krvi, koja se za vas i za sve ljude prolijeva za oprostjenje grijeha.” Nitko ne smije biti izgubljen, a sve što je bilo izgubljeno sada je spašeno. Ovdje treba ostati trenutak u klanjanju. “Tvoju smrt, Gospodine, naviještamo, tvoje uskrsnuće slavimo...” To znači: skršena je moć đavla, grijeha i smrti. Sad živimo u potpunosti. Kruh i vino postaje tijelo i krv Kristova, prisutni kršćani postaje Tijelo Kristovo – Crkva. Kad Crkva ne bi imala euharistije, ne bi bila Crkva, nego crkvena zajednica. Oni kršćani koji nemaju euharistije, žive od euharistije koja se slavi kod nas i tako su s nama povezani u misi. Četvrta dvorana završava: “Po Krist, s Kristom i u Krist...”

5. Sad smo, dakle, preporođeni, novorođena djeca Božja, i zato možemo moliti Oca – “Oče naš”. Pošto smo mu predali svoj život, može nam on predati sebe. Molimo njega, Jaganjca Božjeg, da nam dadne svoju poniznost i pokornost, molimo ga da nam oduzme naš grijeha i da nam svoj mir kako bismo bili dostojno primiti njegovo darove. Jaganjče Božji, koji oduzimaš grijeha svijeta...”. To se zbiva u misi slavimo za sve čovječanstvo, za zajedništvo anđela i arkandela. “Gospodine, reci samo riječ i ozdravite će duša moj...” Dakle, duša će naša biti ne slobodni i čista nego zdravi. Nismo zdravi ako ne možemo povjerovati Bogu da nas ljubi, ako bježimo od njega i ako ga se bojimo. Pokazujemo mu svoju nevjeru, svoje rane i stavljamo sve to pred njega u pričesti. Kad smo primili pričest, posve smo povezani s njim, sve mu možemo reći, sve povjeriti, za sve zahvaliti. Sad smo svetohranište, pokaznica. Nosimo ga u sebi u svijet, drugima, da bi smo posvetili cijeli svijet. “Idite u miru!”

Preuzeto iz knjige dr. T. Ivančića Molitva koja liječi